

„Az asszony is, amikor szül, szomorkodik, mert eljött az órája, de amikor megszülte gyermekét, már nem emlékszik gyötrelmeire, mert örül, hogy ember született a világra.”

Az élet dinamikája magába foglalja a boldogságot és a szenvedést, a reményt és az elveszettség érzését, a születést és az elmúlást, az örömet és a szomorúságot is.

Amikor a fenti igeszakaszon elmélkedek, december van, az öröm vasárnapja utáni időszak, amikor Jézus születésének ünneplésére készülünk. Bár hetek óta köd és félhomály, nyirkos hideg vesz körül bennünket, mi mégis várakozásban élünk, amiben benne van a remény, a születés csodája, a szeretet megélése. Az ünnepi fények feledtetni akarják a sötétséget. A találkozás melegsége átjárja testünket, lelkünket. Fél év múlva, 2026. május végéhez közeledve már ragyog a fény, érezzük a természet újjászületését, a nap melegét, a virágok bódító illatát.

Száz éves édesanyám októberben még a virágok magjait gyűjtögette, abban a reményben, hogy 2026. májusban friss hajtás lesz belőlük. Ő megtette az első erőfeszítést, hogy a magból virág legyen. Ásni, kapálni, öntözni kell a földet, ha 2026. májusban virágot akarunk, ami a szemnek és léleknek is gyönyörűség. Kemény munka, erőfeszítés és kitartás nélkül nincs siker, nincs öröm, nincs virágzás.

Jézus tanítása, gondolatai újra és újra kicsíráznak bennem, szárba szökkennek? Dolgozom rajta, „öntözöm, táplálom”, hogy mindenki örömére legyen?

Erősítsen bennünket Jézus megígért BÁTORTÍTÓJA, hogy tudjunk erőfeszítést tenni az örömhírért, a békeesség megteremtéséért, az egymást szeretve szolgálni akarásért, a kiengesztelődésért és az osztozásért, hogy küldetésünket betölthessük!

Deli József, Székesfehérvár